

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของคุณ จงกลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์เช่นนั้นที่ลูกจะไม่ถูกดูตึงเข้าหาสิ่งใด กลายเป็นขอทานที่จะไม่มีสิ่งใดเลยเป็นของคุณ

คำถาม: อะไรคือจุดหมายปลายทางของความเพียรพยายามของคุณๆ?

คำตอบ: เมื่อลูกตาย โลกก็ได้ตายไปแล้วจากลูก นี่คือนิยามปลายทางของคุณ ความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดต่อร่างกายต้องสลายไป จงกลายเป็นขอทานเช่นนั้นจะไม่จดจำสิ่งใด และดวงวิญญาณนั้นได้กลับมาปราศจากร่าง ฉันเพียงแต่ต้องกลับบ้าน เพียงผู้ที่ได้ทำความเพียรพยายามเช่นนั้นเท่านั้นที่จะเปลี่ยนจากขอทานเป็นเจ้าชาย เพียงลูกๆ เท่านั้นที่กลับมาบังคับจากยากจนและยากจนจากมั่งคั่ง เมื่อลูกนั้นมั่งคั่งก็จะมีคนยากจนแม้เพียง 1 คน

โอมชานติ พ่อถามลูกๆ: เป็นดวงวิญญาณที่รับฟังหรือร่างกายที่รับฟัง?(ดวงวิญญาณ) อย่างแน่นอนที่ดวงวิญญาณจะรับฟังด้วยร่างกาย ลูกๆ ก็เขียน: ดวงวิญญาณของผู้นั้นผู้นี้กำลังจดจำบัพาดา ดวงวิญญาณของผู้นั้นผู้นี้กำลังจะไปยังสถานที่นั้นในวันนี้ รวบรวมว่าได้มีการปลุกฝังนิสัยนี้ “ฉันคือดวงวิญญาณ” เพราะลูกๆ ต้องกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ที่ได้ก็ตามที่ลูกมองไป ลูกรู้ว่ามิใช่ดวงวิญญาณและร่างกาย แต่ในผู้นี้(บราห์มา)มีสองดวงวิญญาณ หนึ่งนั้นเรียกว่าดวงวิญญาณ และอีกหนึ่งนั้นก็เรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเองนั้นพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างนี้ที่ซึ่งดวงวิญญาณของเขาเองก็คงอยู่ด้วยเช่นกัน พ่อเข้ามาในเขา ดวงวิญญาณไม่สามารถอยู่โดยที่ไม่มีร่าง เวลานี้พ่อพูดว่า: คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณ เมื่อลูกคิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณ ลูกจะจดจำพ่อ ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์และไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ยิ่งลูกสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งมากเพียงไรและพอใจผู้อื่นให้สร้างสม มากเท่าที่ลูกกลายเป็นผู้คงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองและทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นนั้น ลูกก็จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงส่งตามนั้น หากลูกอยู่อย่างสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกก็สามารถถาม อย่างแน่นอนที่ฉันคือดวงวิญญาณ เป็นเพียงกับลูกๆ ผู้ที่ได้กลายเป็นบราห์มินเท่านั้นที่พ่อพูดด้วย ท่านจะไม่บอกคนอื่น ท่านรักลูกๆ ของท่านเท่านั้น พ่อทุกคนก็รักลูกของตน แม้ว่าพวกเขารักผู้อื่นในภายนอก สติปัญญาของพวกเขาสำนึกว่าผู้อื่นไม่ใช่ลูกๆ ของเขา พ่อพูดกับลูกๆ เท่านั้น เพราะเป็นเพียงลูกเท่านั้นที่พ่อต้องสอน และแล้วก็เป็นที่ของลูกที่จะสอนผู้คนภายนอก บ้างก็เข้าใจอย่างรวดเร็วในขณะที่ผู้อื่นก็เข้าใจเพียงเล็กน้อยและจากไป เมื่อพวกเขาได้เห็นว่าการขยายตัวอย่างมากมายที่นี่ และพวกเขาก็จะมาที่นี่: “ขอให้พวกเราไปและดูสิ่งที่พวกเรา” ลูกอธิบายว่าพ่อพูดกับดวงวิญญาณทั้งหมดและลูกๆ: จดจำพ่อ! เพียงพ่อเท่านั้นที่ชำระล้างดวงวิญญาณทั้งหมดให้บริสุทธิ์ ท่านพูดว่า: อย่าได้จดจำใครนอกจากพ่อ มีการจดจำระลึกถึงพ่อที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน และลูกๆ ดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์ พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เป็นเพียงด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้นที่ดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์ เหตุนี้เองท่านจึงพูดว่า: ลูกๆ จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เปลี่ยนอาณาจักรที่ไม่บริสุทธิ์ให้กลายเป็นอาณาจักรที่บริสุทธิ์และปลดปล่อยลูก ท่านพาลูกไปที่ใด? สูดินแดนแห่งความสงบ และแล้วก็เป็นที่ดินแดนแห่งความสุข สิ่งหลักคือการกลับมาบริสุทธิ์ เป็นสิ่งที่ง่ายตายที่จะอธิบายวงจรของ 84 ชาติเกิด ทันทีที่ลูกเห็นรูปภาพ ลูกก็ได้ปลุกฝังศรัทธาในตนเอง เหตุนี้เองบาบาจึงเฝ้าแต่พูดเสมอว่า: เปิดพิภพด้วยความโอฬารตระการตา และแล้วความโอฬารตระการนั้นจะดึงดูดผู้คน มากมายก็จะมาและลูกสามารถบอกพวกเขาได้: พวกเรากำลังจะกลายเป็นสิ่งนี้ด้วยการทำตามศรัทธาของพ่อ พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง อย่างแน่นอนที่ลูกควรจะติดเข็มของคุณ ลูกรู้ว่าลูกจะเปลี่ยนจากขอทานเป็นเจ้าชาย ก่อนอื่นลูกจะกลายเป็นกษัตริย์ ตราบจนกระทั่งลูกได้กลายเป็นเช่นกษัตริย์ ไม่เช่นนั้นแล้วลูกไม่สามารถเป็นเหมือนนารายณ์ได้ เป็นเพียงเมื่อลูกเติบโตขึ้นจากการเป็นเด็กเท่านั้นที่ลูกจะได้รับชื่อว่า “นารายณ์” ภาพลักษณ์ทั้งสองอยู่ในสิ่งนี้(เข็ม) ลูกกำลังจะกลายเป็นเช่นนั้น เวลานี้ลูกทั้งหมดกลายเป็นขอทาน บราห์มากุมารและกุมารีเหล่านี้เป็นขอทานด้วยเช่นกัน พวกเขาไม่มีสิ่งใด การเป็นขอทานหมายถึง การเป็นผู้ที่ไม่มีสิ่งใด พวกเราจะไม่เรียกใครบางคนว่าเป็นขอทาน บาบานี้คือขอทานที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ลูกต้องกลายเป็นขอทานที่สมบูรณ์ที่นี่ ขณะที่อยู่ที่บ้านลูกต้องตัดแรงดึงดูดทั้งหมดของคุณ ตามละครลูกได้ทำลายแรงดึงดูดทั้งหมดของคุณแล้ว มีเพียงผู้ที่มิศรัทธาในสติปัญญาเท่านั้นที่จะรู้ว่าไม่ว่าอะไรก็ตามที่พวกเราทำ พวกเขาได้ยกให้แก่บาบา พวกเขาสวดว่า: โอ พระเจ้า! ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ท่านให้แก่เราทั้งหมดนั้นเป็นของท่าน ไม่ใช่ของฉัน นั่นคือหนทางของบัดดี ในเวลานั้นบาบาอยู่ห่างไกล บาบาอยู่ใกล้มากในเวลานี้ ขณะที่ท่านอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกต้องเป็นของท่าน ลูกพูดว่า “บาบา!” ลูกต้องไม่มองดูที่ร่างของบาบา สติปัญญาของลูกก็ขึ้นไปสู่เบื้องบน แม้ว่านี่คือร่างกายที่บาบาได้ยืมใช้ ก็อยู่ในสติปัญญาของลูกว่า ลูกกำลังพูดกับชีพบาบา นี่คือนาฬิกาท่านใช้ นาฬิกานี้ไม่ได้เป็นของท่าน อย่างแน่นอนที่ผู้เขายังใหญ่เพียงไร เขาก็จะได้รับค่าเช่ามากเท่านั้น เจ้าของที่ดินก็จะมองดูว่าหากเราต้องการอาคาร และแล้วแทนที่จะเป็น 1000 เขาก็จะร้องขอ 4000 เพราะเขารู้ว่าบุคคลนั้นมั่งคั่ง ราชาก็ไม่มีวันพูดว่าเจ้าของร้านคิดราคาแพงเกินไปสำหรับพวกเขา พวกเขาไม่ได้ใส่ใจเกี่ยวกับเงินทอง ฯลฯ พวกเขาเองนั้นไม่ได้พูด

กับใคร (เกี่ยวกับเงินทอง) เลขาส่วนตัวของเขาที่จะพูดเกี่ยวกับสิ่งนั้น ทุกวันนั้นไม่มีสิ่งใดที่จะเสร็จสิ้นได้โดยที่ไม่ติดสินบน บาบานั้นมีประสบการณ์อย่างยิ่ง ผู้คนเหล่านั้นสูงศักดิ์อย่างมาก พื้นที่ที่พวกเขาเลือกบางสิ่งทีพวกเขาชอบ พวกเขาทำให้เลขาของเขาไปต่อรองและนำสิ่งนั้นมาให้ เจ้าของร้านก็จะจัดแสดงสินค้าทั้งหมดให้จักรพรรดิและจักรพรรดินีดู ทั้งสองนั้นก็จะเพียงแต่ให้สัญญาด้วยดวงตาของเขาที่มองไปที่สิ่งที่พวกเขาชอบ และเลขาของเขาที่จะพูดกับเจ้าของร้านและได้รับค่านายหน้าของเขาเองด้วยเช่นกัน ราชาบางคนก็ถือเงินไปกับพวกเขาด้วย และขอให้เลขาของเขาให้เงินนั้นกับเจ้าของร้าน บาบานั้นเคยมีการติดต่อกับทุกคน ท่านรู้ว่าพวกเขาวางตนอย่างไร เช่นที่ราชามีผู้ดูแลทรัพย์สิน ดังนั้นด้วยชีพบาบาก็มีผู้ดูแลทรัพย์สินด้วยเช่นกัน เขาคือผู้ดูแลผลประโยชน์ บาบามาไม่ได้มีความผูกพันยึดมั่นใด ๆ ต่อสิ่งนี้ ผู้นี้ก็ไม่ได้มีความผูกพันยึดมั่นใด ๆ ต่อเงินทองของเขา และเขาได้ให้ทุกสิ่งต่อชีพบาบา ดังนั้นเขาจะมีความผูกพันยึดมั่นต่อทรัพย์สินสมบัติของชีพบาบาได้อย่างไร? เขาคือผู้ดูแลผลประโยชน์ ทุกวันนี้รัฐบาลก็ได้สืบสวนผู้ที่มียศสมบัติมากมาย เมื่อผู้คนมาจากต่างแดน พวกเขาจะถูกสืบค้นอย่างระมัดระวังอย่างยิ่ง เวลาที่ลูก ๆ รู้ว่าลูกต้องกลายเป็นขอลานอย่างไร ลูกไม่ควรจะจดจำสิ่งใด ดวงวิญญาณต้องอยู่อย่างปราศจากร่าง อย่าได้แม้แต่คิดว่าร่างกายนั้นเป็นของลูก ไม่ควรจะมีสิ่งใดเป็นของฉัน พ่ออธิบาย: คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณ เวลาที่ลูกต้องกลับบ้าน ลูกรู้ว่าลูกต้องกลายเป็นขอลานอย่างไร ความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดต่อร่างกายควรจะขาดตอนไป เมื่อลูกตาย โลกก็ได้ตายไปจากลูกด้วยเช่นกัน นี่คือการจุดหมายปลายทางของลูก ลูกเข้าใจว่าสิ่งที่บาบากำลังพูดนั้นลูกต้อง เวลาที่เราต้องกลับบ้าน ไม่ว่าลูกให้สิ่งใดก็ตามแก่ชีพบาบา ลูกก็ได้รับผลตอบแทนของสิ่งนั้นในชาติเกิดต่อไปของลูก เหตุนี้เองลูกจึงพูดว่า: พระเจ้าได้ให้ทั้งหมดนี้ ลูกได้มีการทำกรรมดีในชาติเกิดก่อนหน้านั้นของลูกและดังนั้นลูกจึงได้รับผลของสิ่งนั้น ชีพบาบาไม่ได้เก็บสิ่งใดของใครไว้ ผู้คนก็ได้ให้ของขวัญแก่ราชาและเจ้าของที่ดินที่ยิ่งใหญ่ ฯลฯ บ้างก็มอบรับของขวัญเหล่านั้นในขณะที่ผู้อื่นนั้นก็ไม่มีรับ ที่นั่นลูกไม่ได้ให้ทานหรือทำบุญ เพราะที่นั่นทุกคนมีอยู่มากมาย ดังนั้นลูกจะให้ทานแก่ใคร? ไม่ได้มีคนยากจนใด ๆ ที่นั่น ลูกเองได้กลายเป็นผู้ที่มั่งคั่งจากยากจนและยากจนจากมั่งคั่ง ผู้คนนั้นก็ร้องขอจากพระเจ้า “ได้โปรดให้พละนามัยที่แก่ผู้นี้เกิด!” “โปรดเมตตาเกิด!” “ทำสิ่งนี้เกิด!” ก่อนหน้านั้นผู้คนก็เพียงแต่ร้องขอชีพบาบาเท่านั้น และแล้วพวกเขาได้กลายเป็นผู้ที่มีสิ่งเจือปน และดังนั้นพวกเขาจึงไปอยู่เบื้องหน้าทุกคนและพูดว่า: เติมอภรณ์ของพวกเราด้วยเถิด! พวกเขามีสติปัญญาที่เป็นหินอย่างยิ่ง พวกเขาพูดว่าพระเจ้าเปลี่ยนผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหินให้กลายเป็นผู้ที่มีเทพปัญญา ดังนั้นลูก ๆ ลูกควรจะมีความสุขอย่างมาก ได้มีการจดจำกันว่า: หากลูกต้องการที่จะรู้ถึงความสุขเหนือประสาทสัมผัส, ให้ถามโกปและโกปี่ของโกปัลลาค (พ่อของโกปและโกปี่) เมื่อใครบางคนได้ประโยชน์อย่างมากเขาก็เป็นสุขอย่างยิ่ง ดังนั้นลูก ๆ ลูกควรจะคงอยู่อย่างมีความสุขอย่างยิ่งด้วยเช่นกัน ลูกเคยมีความสุข 100% และแล้วความสุขนั้นก็เฝ้าแต่ลดลง เวลาที่ลูกไม่ได้มีสิ่งใด เริ่มแรกลูกก็มีอำนาจในการปกครองที่ไม่มีขีดจำกัด และแล้วก็มีอำนาจจำกัดที่มีขีดจำกัดเป็นระยะเวลาชั่วคราว จงมองดูว่าเบอร์ลานั้นมีทรัพย์สินสมบัติมากมาย! เขานั้นเฝ้าแต่สร้างวัด ไม่มีสิ่งใดที่ได้รับมาจากสิ่งนั้น เขาไม่ได้ให้สิ่งใดแก่ผู้ที่ยากจน เขาได้สร้างวัดที่ซึ่งผู้คนไปและโค้งคำนับ ไซ่ หากใครบางคนได้ให้ทานแก่คนจน, เขาก็สามารถได้รับผลตอบแทนของสิ่งนั้น เมื่อใครบางคนสร้างธรรมศาลาที่ซึ่งผู้คนมากมายไปและพักผ่อน และแล้วในชาติเกิดต่อไปของเขา เขาก็จะมีความสุขเป็นระยะเวลาชั่วคราว หากใครบางคนสร้างโรงพยาบาลและแล้วเขาก็มีความสุขชั่วคราวเป็นเวลา 1 ชาติเกิดด้วย ดังนั้นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนี้และอธิบายแก่ลูก ๆ มีค่ายกย่องของยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้อย่างมากมาย ลูกกำลังจะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุดผู้ที่ทำตามระเบียบวินัยของการใช้ชีวิตที่สูงสุด และกำลังได้รับการยกย่องอย่างมากด้วยเช่นกัน เมื่อพระเจ้ามา ท่านสอนลูก ๆ บราห์มินเท่านั้น ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านคือเมล็ดของทั้งต้นไม้โลกมนุษย์นี้ ท่านอธิบายแก่ลูกถึงความลับของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของทั้งละคร เมื่อผู้คนถามลูกว่าท่านกำลังสอนอะไรลูก จงถามพวกเขา: ท่านได้ลืมนไปแล้วหรือว่าพระเจ้าพูดไว้ในกิตะว่า “พ่อทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชา”? ลูกเข้าใจความหมายของสิ่งนี้ในเวลานี้ ราชาที่ไม่บริสุทธิ์ก็กราบไหว้บูชาราชาที่บริสุทธิ์ และเหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า: พ่อทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชา ลักขมีและนารายณ์นี้เคยเป็นนายของโลก ในยุคทองแดงและยุคเหล็ก, ทุกคนก็มั่งคั่งและกราบไหว้บูชาเหล่าเทพแห่งสวรรค์ ลูกเข้าใจสิ่งเหล่านี้ในเวลานี้ ผู้ทำบักดีไม่ได้เข้าใจสิ่งใด พวกเขาเพียงแค่ศึกษาและรับฟังเรื่องราวของคัมภีร์ พ่อถาม: ลูกเคยมีประสบการณ์ของการได้มาซึ่งสิ่งใดจากกิตะที่ลูกเคยศึกษาเล่าเรียนและรับฟังมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจหรือไม่ว? ลูกไม่ได้รับการเติมเต็มใด ๆ จากสิ่งนั้น เวลาที่ลูกกำลังได้รับการเติมเต็ม ลูกรู้ว่าบทบาสนี้ได้มีการเล่นเพียงครั้งเดียวเท่านั้น พระเจ้าตัวท่านเองพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างนี้ พ่อพูดผ่านผู้นี้ และดังนั้นอย่างแน่นอนท่านจะเข้ามาในเขา ท่านจะให้การกำหนดจากเบื้องบนนั้นหรือ? ท่านพูดว่า: พ่อมาที่นี้ด้วยตนเอง เวลาที่ลูกกำลังรับฟังสิ่งนี้ แม้แต่บราห์มานี้ก็ไม่มีรู้สิ่งใด แต่เวลานี้ท่านก็จะเข้าใจต่อไปเรื่อย ๆ ด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามน้ำของแม่น้ำคงคาไม่สามารถชำระล้างลูกให้บริสุทธิ์ได้ นี่คือการเรื่องของความรู้ ลูกรู้ว่าพ่อ

กำลังนั่งอยู่ที่นั่นเบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว และตั้งนั้นสติปัญญาของลูกไม่ควรจะขึ้นไปสู่เบื้องบน นี่คือพาหนะของท่าน บาบารียกผู้นี้ว่ารองเท้านี้ และเป็นกล่องบรรจุของด้วยเช่นกัน ท่านคือเพชรที่อยู่ในกล่องนี้ ท่านนั้นชั้นหนึ่ง ควรจะมีการวางท่านไว้ในกล่องทองคำ ท่านกำลังทำให้กล่องนี้มีสภาพเป็นของยุคทอง บาบารียกพูดว่า: สิ่งสกปรกก็ได้ออกไปจากเสื้อผ้าเมื่อคนซักผ้าได้ทุบตีเสื้อผ้าเหล่านั้น สิ่งนี้เรียกว่าเวทมนตร์ สิ่งนี้เรียกว่ามนตร์วิเศษ ด้วยมนตร์วิเศษนี้ ลูกได้รับการหลุดพ้นในชีวิตใน 1 วินาที และเหตุนี้เองท่านจึงเรียกว่าเป็นนักมายากลด้วยเช่นกัน ลูกมีศรัทธาใน 1 วินาทีว่าลูกจะกลายเป็นสิ่งนี้ เวลาลูกกำลังได้ยินสิ่งเหล่านี้ในทางปฏิบัติ ก่อนหน้านั้นเมื่อลูกเคยได้ยินเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริง ลูกได้เข้าใจหรือไม่? ในเวลานั้น, ในเวลาของการรับฟังเรื่องราว, ลูกก็จะจดจำแผ่นดินต่างแดน เรือกลไฟ ฯลฯ ผู้คนจะรับฟังเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริง และแล้วก็ไปในการเดินทางของพวกเขา แต่แล้วพวกเขาก็จะกลับมา พ่อพูดว่า: ลูกไม่ได้กำลังจะกลับมายังโลกที่สกปรกนี้ บาร์ตเคยเป็นดินแดนแห่งความเป็นอมตะ สวรรค์ อาณาจักรของเหล่าเทพ ลักษณะและนารายณ์นี้เคยเป็นนายของโลก เคยมีความบริสุทธิ์, ความสงบและความสุขในอาณาจักรของพวกเขา โลกกำลังร้องขอสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน: ควรจะมีความสงบในโลก ทุกคนควรจะรวมกันและเป็นหนึ่งเดียวกัน ศาสนาเหล่านี้ทั้งหมดจะสามารถรวมกันและเป็นหนึ่งเดียวกันได้อย่างไร? ศาสนาของแต่ละคนและบุคลิกของแต่ละคนนั้นแตกต่างกัน ดังนั้นพวกเขาทั้งหมดจะสามารถกลายเป็นหนึ่งเดียวกันได้อย่างไร? นั่นคือดินแดนแห่งความสงบและความสุข มีศาสนาเดียวและอาณาจักรเดียวที่นั่น ไม่ได้มีศาสนาอื่นใดที่นั่นที่จะเป็นความขัดแย้งใดๆ นั่นเรียกว่าความสงบในโลก เวลานั้นพ่อกำลังสอนลูกๆ ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าไม่ใช่ลูกๆ ทั้งหมดศึกษาได้มากเท่ากัน : เป็นสิ่งที่ต่างลำดับกันไป อาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งขึ้นได้มีการทำให้ลูกๆ นั้นรู้คิดอย่างยิ่ง! นี่คือนักวิทยาลัยของพระเจ้า ผู้ทำบคตินั้นก็ไม่ได้เข้าใจ พวกเขาได้ยินมาแล้วมากมายหลายครั้ง: พระเจ้าพูด เพราะกิตะคือคัมภีร์ศาสนาของผู้คนของบาร์ต มีค้ายกย่องกิตะที่ไม่มีที่สิ้นสุด กิตะคือเพชรพลอยของคัมภีร์ทั้งหมด, เป็นคัมภีร์ที่สูงที่สุด เพชรพลอยของคัมภีร์ทั้งหมดหมายถึงสูงส่งที่สุด ผู้ชำระให้บริสุทธิ์และผู้ประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มิกเลสสำหรับทุกคนคือพระเจ้าผู้เดียวผู้ที่เปี่ยมพ้องของดวงวิญญาณทั้งหมด ผู้คนของบาร์ตไม่ได้เข้าใจความหมายของสิ่งนี้ พวกเขาเพียงแค่พูดโดยที่ไม่ได้เข้าใจว่าทุกคนคือพี่น้องกัน เวลานั้นพ่อได้อธิบายแก่ลูกแล้วว่า: พวกเราคือพี่น้องชาย พวกเราคือผู้อาศัยของดินแดนแห่งความสงบ ขณะที่กำลังเล่นบทบาทของพวกเราที่นี่ พวกเราก็ลืมนั่นคือบ้านของเราและบ้านของเราด้วยเช่นกัน ทุกคนลืมนั่นคือบ้านที่ให้อาณาจักรของทั้งโลกแก่บาร์ต เพียงพ่อก่อนที่อธิบายความลับทั้งหมดนี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะมีประสบการณ์ของความสุหนือประสาทสัมผัส จงมีสำนึกว่านี่คือยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด เมื่อพระเจ้ากำลังสอนลูกที่จะทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชา เวลานั้นพวกเรามีความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของละคร
2. เวลานั้นลูกต้องกลับบ้าน ดังนั้นจงกลายเป็นขอทานที่สมบูรณ์ แม้แต่ในเรื่องของร่างกาย ลืมร่างกายและคิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากร่าง

พร ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ผู้อยู่อย่างมั่นคงในสภาพของรูปของมาเดยจิบาฟและมานมานะบาฟ
 ลูกๆ ได้รับพรของการอยู่อย่างมาเดยจิบาฟและมานมานะบาฟแล้ว การมีรูปของสวรรค์อยู่ในการตระหนักรู้ของลูกกล่าวได้ว่ามาเดยจิบาฟ ผู้ที่คงความซาบซึ้งของการได้มาซึ่งทุกสิ่งที่สูงส่งของพวกเขาสามารถอยู่อย่างมั่นคงในสภาพของมนตราของมาเดยจิบาฟ ผู้ที่อยู่อย่างมาเดยจิบาฟจะอยู่อย่างมานมานะบาฟอย่างแน่นอน ทุกความคิด คำพูดและการกระทำของลูกๆ เช่นนี้กลับมายิ่งใหญ่ การเป็นตัวแห่งการตระหนักรู้หมายถึงการกลับมาเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่

คติพจน์: ความสุขคือทรัพย์ที่มีค่าพิเศษของลูก อย่าได้ปล่อยวางทรัพย์ที่มีค่านี้ไป

*** โอมชานติ ***